

בש"פ 6304/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6304/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: פלוני

נגד

המשיבת:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזית בbaar שבע (כב'
השופט פ' אקסלרוד) במ"ת 32984-03-20 מיום
26.8.2020

תאריך הישיבה:

כ"ז באילול התש"ף (16.9.2020)

בשם העורר:

עו"ד יורם שפטל

בשם המשיבת:

עו"ד עדי שגב

ההחלטה

לפני ערר לפי סעיף 35 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

המעצרם) על החלטת בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט פ' אקסלרוד) במ"ת 20-32984-26.8.2020, במסגרת הורה בית המשפט על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 16.8.2020 הוגש כתב אישום נגד העורר המיחס לו עבירות של רצח וחבלה בכוננה חמירה. בתמצית, על פי עובדות כתב האישום, בין העורר למנוח התגלו סכ索ו שנסיבותו אין ידועות, בגין העורר גמר בלבד לפגוע במנוח. ביום 10.2.2020, במהלך נסיעה ברכבו, הבחן העורר במנוח רוכב על אופנו והחל לעקוב אחריו. בשלב מסוים האיץ העורר את מהירות רכבו ופגע במכונית במנוח, זאת במטרה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה. המנוח הושך על הקרקע, רכבו של העורר עלה על גופו של המנוח ונעצר. או אז, ירד העורר מרכבו, כשהוא נושא עימו סכין, וניסה למשוך את המנוח מהמקום. בין השנים התפתח מאבק, במהלכו דקר העורר את המנוח שלוש פעומות, האחת בבטן ושתיים בחזה העליון, במטרה להמיתו. לאחר מכן חזר העורר לרכבו ונסע מהמקום. בעקבות המעשים המתוארים נפטר המנוח.

2. بد בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדין שהתקיים ביום 21.6.2020 הסכים בא כוח העורר לקיון של ראיות לכואיה ועילת מעצר, ועתיר לעריכת תסוקיר על ידי שירות המבחן. ביום 19.8.2020 הגיע שירות המבחן תסוקיר מעצר, במסגרתו העיריך כי ישקוף סיכון מהעורר להtanegot אלימה בעתיד. נשלחה גם חלופת המעצר שהציג העורר, נכון הרכתו כי המפקחים המוצעים, אחותו וגיסו, יתקשו לזהות גורמי סיכון ולהוות דמיות סמכותיות וחזקקות מספיק על מנת למנוע הישנות של התנегות עוברת חוק ולמנוע קשרים שלוויים. נכון האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצת לשחרר את העורר ממעצר.

3. ביום 26.8.2020 קיבל בית המשפט המחויז את בקשה המשיבה והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט עמד על כר שבעברית הרצת המיויחסת לעורר, המסוכנות היא אינהרנטית לעבירה וקיימת גם חזקת מסוכנות סטטוטורית. עוד צוין כי התרשםותו של שירות המבחן מהעורר כפי שעולה מتسוקיר המעצר מגבירה את החשש מסוכנותו לציבור. בית המשפט בחר גם את האסמכתאות המשפטיות שהביא בא כוח העורר במטרה לתמוך בטענתו שאישום ברצח אינו שולל שחרור לחלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני, וקבע כי לא ניתן להקים לגביה לעניינו. נכון האמור, מצא בית המשפט כי לא הוציאו נסיבות חריגות ומיזודות המצדיקות שחרורו של הנאשם ברצח לחלופת מעצר והורה על מעצרו עד לתום ההליכים, כאמור.

מכאן העורר לפנינו.

4. העורר טוען כי שגה בית המשפט כשלא הורה על שחרורו לחלופת מעצר או על מעצרו בפיוק אלקטרוני תוך שהתבסס על המלצת שירות המבחן, אשר נשענה על נימוקים שגויים, לשיטתו. כמו כן, ביחס לחלופת המעצר המוצעת, שגה בית המשפט כשאיים את נימוקי שירות המבחן לאי התאמתם של המפקחים המוצעים. גם שגה בית המשפט עת קבע כי כל פסק דין אליהם הפנה בא-כוחו בטיעונו אינם רלוונטיים לעניינו.

5. בדין שנערך לפנינו חלקה בא-כוח המשיבה על טענת העורר כי הסיבה בגין דחה בית המשפט את חלופת המעצר שהוצאה על ידי העורר הייתה אך בשל תסוקיר שירות המבחן. החלטת בית המשפט התבססה על חומרה המעשה המיחס לעורר ונסיבותו, עליו התווסף תסוקיר שירות המבחן שלא בהמלצת שחרורו ממעצר, כאמור. מעבר לכך, לשיטת המשיבה בנסיבות המקיפה היה מקום להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים ללא תסוקיר.

עמוד 2

6. דין העורר להידחות. אין חולק כי עובדות כתוב האישום מקיימות נגד העורר חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. העורר מואשם בעבירות רצח, אשר בוצעה על פי המתואר בכתב האישום בצורה אכזרית, כאשר העורר לא הסתפק בדרישתו של המנוח, אלא גם ירד מרכבו לאחר הדרישה, תוך אותו והביא למוותו. אמנם, גם כאשר מדובר בעבירות רצח ובהתקרים עילוות למעצרו של הנאשם, מצוות המחוקק היא לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרר שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה. יחד עם זאת, רק במקרים מסוימים יצליח הנאשם לסייע את חזקת המסוכנות הטבועה בעבירה זו. השופטת (כתארה אז) ד' ביניש עמדה על הטעם לכך באחת הפרשנות:

"מطبع הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לבתוון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו. אדם שאינו בוחל אף בפגיעה בערך הבסיסי והאוניברסלי של קדושת החיים, אינו ראוי לאמון שהחברה נתנתה באדם המשוחרר בערובה - שיקים את תנאי שחרורו. מקום בו לכוארה הנאשם רצח אדם - אין להניח כי צוי בית המשפט יהיה בהם להטיל עלייו מORA. את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעללה מכל הערכיהם - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו. זאת ועוד, אדם הנאשם בעבירה שדינה מאסר עולם חובה, אף אינו נתן למוראו של עונש נוסף בגין עבירות שביצע בעת היותו משוחרר בתנאים. משইודע הנאשם כי אם יורשע, דין יכולות ימי בין כתלי בית הסוהר - ספקן רב אם יש דבר שייתנוו מלחזר על מעשייו כדי להימלט מן הדין או למען מטרה אחרת" (בש"פ 2646/97 יהודה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 528-527 (1997)).

ענינו של העורר אינו מגלה נסיבות חריגות ויצאות דופן העשוית להצדיק, בשלב זה בוודאי, את שחרורו לחלופת מעצר.

העורר נדחה.

ניתנה היום, כ"ח באלוול התש"ף (17.9.2020).

שופט